

1000°C

PRACOWNIA BRAZU 2022

PRACOWNIA BRAŻU 2022

Organizator:

Wsółorganizator:

Kurator wystawy: Marcin Kokoszko
Projekt: Marcin Kokoszko, Z&Z Zbigniew Trzaska
Druk: Z&Z Zbigniew Trzaska
Wydawca: Centrum Promocji Kultury Praga-Południe
ISBN: 978-83-965109-0-7
Obraz na okładce:
Warszawa, 2022

PRACOWNIA BRĄZU w Katedrze Technologii Rzeźbiarskich Wydziału Rzeźby AKADEMII SZTUK PIĘKNYCH w Warszawie

Historia brązu to bogate źródło wiedzy, ukazujące stosowanie związków miedzi i cyny a także pod nazwą spiżu - miedzi, cyny, cynku i ołowiu w przedmiotach codziennego użytku oraz w monumentalnych pracach rzeźbiarskich. Brąz – materiał do wykonywania odlewów - od epoki brązu przez starożytność, wieki średniowiecza, odrodzenia po współczesność, fascynował technologią obróbki, a stawiając opór korozji czasu, pozwalał utrwać na stulecia dzieła wielkich mistrzów rzeźby, np. Donatella, Verrocchia, Celliniego, Rodina, Giacomettiego, Moore'a i innych. Wspomniana epoka brązu - to jedna z trzech wielkich epok prehistorycznych, dzięki którym ludzkość doszła do takiego etapu rozwoju, w jakim jest obecnie.

Wcześniej była epoka kamienia, zaś po epoce brązu - epoka żelaza. Przyjmuje się, że epoka brązu wyniosła ludzkość na inny poziom rozwoju, stworzyła dużo nowych możliwości na wielu polach - w tym na polu rzemiosła, sztuki odlewniczej i sztuki rzeźbiarskiej.

Odlewnictwo jako rzemiosło było znane już 5000 lat przed naszą erą. Najstarszym zabytkiem odlewnictwa artystycznego jest płaskorzeźba z miedzi wykonana w Mezopotamii 4500 lat p.n.e.

Najwspanialszym zabytkiem odlewnictwa polskiego są - zachowane do dzisiaj - drzwi gnieźnieńskie, wykonane za czasów Bolesława Krzywoustego dla Katedry w Gnieźnie.

Pracownia Brązu Wydziału Rzeźby ASP Warszawa kontynuuje sposoby wykonywania odlewów w brązie, czerpiąc z dorobku historii i obecnie stosowanej profesjonalnej technologii odlewniczej.

Celem programowym pracowni jest zwrócenie uwagi studenta, studentki na samodzielny, indywidualny proces powstawania realizacji rzeźbiarskiej w ramach technik odlewnictwa artystycznego a w szczególności metody traconego wosku, jednocześnie z wykorzystaniem wrażliwości studenta na poznanie technologiczne materiału tworzonej realizacji – modelu rzeźby.

Program podzielony jest na kilka zagadnień:

- a) rys historyczny technologii odlewnictwa
- b) sposoby wykonywania realizacji rzeźbiarskich tylko w wosku
- c) używanie materiałów typowych dla rzeźby, takich jak glina, plastelina, gips
- d) stosowanie materiałów różnych, ulegających całkowitemu spaleni w temperaturze 650 stopni Celsjusza, np. drewno, sznur, papier i tym podobne

Proces dochodzenia do ostatecznej formy wyrazu artystycznego realizacji rzeźbiarskiej zaczyna się od konsultacji projektu wstępnego oraz tematu, dyskusji nad technologicznym utrwaleniem pracy w brązie. Poszerzony korektami w trakcie powstawania projektu określa cel - efekt dydaktyczny: świadomość wyboru techniki odlewu, materiału, sposobu wykonania modelu rzeźby oraz artystyczny poziom wyrażenia tematu. Ćwiczenia powstających realizacji, którym towarzyszy otwartość pracowników dydaktycznych pracowni na nietypowe działania, stają się często inspiracją do poszerzania, przesuwania granic działań artystycznych. Zagospodarowanie inwencji rzeźbiarskiej studentów, bez ingerencji i narzucania im określonego sposobu rozwiązań formalnych prac, daje szansę do powstawania rzeźb o zróżnicowanym charakterze.

Pracownia posiada zaplecze technologiczne – odlewnię, dzięki czemu studenci są uczestnikami pełnego procesu technologicznego powstawania rzeźby. Obecnie zakres działań związanych z powstawaniem projektów rzeźbiarskich, ich technologią odbywa się w nowo wybudowanym gmachu przy ul. Spokojnej 15 w Warszawie. Pomieszczenia pracowni są wyposażone w niezbędne urządzenia zapewniające kompletny proces technologiczny odlewu w brązie. Wyjazdy plenerowe w kwietniu i maju do warszawskiego ośrodka ASP w Dłużewie, gdzie mieści się plenerowa odlewnia, stwarzają dodatkowe możliwości technologiczne, techniczne, warsztatowe. Powstają tam prace odlewane w aluminium, na bazie projektów realizowanych w styropianie, prace w brązie z zastosowaniem mas olejowych i bentonitu.

Uczestnikami pracowni są studenci Wydziału Rzeźby Warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych wszystkich roczników, nie z systemu obligatoryjnego, ale na podstawie corocznych zapisów. Pracownia ma charakter otwarty również dla studentów innych wydziałów ASP w Warszawie. Powstała w 2008 roku pod nazwą „Warsztat Technik Odlewnictwa Artystycznego”, na bazie pracowni „Małych Form Rzeźbiarskich i Medalierstwa” prowadzonej przez prof. Zofię Demkowską a później przez prof. Piotra Gawrona.

Obecnie jako „Pracownia Brązu” w Katedrze Technologii Rzeźbiarskich Wydziału Rzeźby prowadzona jest od początku powstania przez dr Mieczysława Kozłowskiego. Merytoryczna pomoc współpracowników:

dr Andrzeja Łopińskiego i mgr Tomasza Krzpieta dopełnia magii pracowni, gdzie płynna faza brązu przeistacza się w stałą, utrwalaając projekt rzeźby.

Mieczysław Kozłowski

Uczestnicy wystawy

*Pannebakker Adriaan
Lipiński Adrian
Szlasa- Rokicka Aleksandra
Śmietana Aleksandra
Sidorowicz Alicja
Rek Emilia
Sochacki Grzegorz
Szczepaniec Franciszek
Grabowska Julia
Szewczuk Justyna
Karkuciński Kajetan
Kalicka Katarzyna
Kowal Katarzyna
Dudek Marianna
Wójcik Mateusz
Kaza Michalina
Wietrow Michał
Stachowicz Natalia
Laskowska Oliwia
Grzelewski Rafał
Pilich Zofia
Babik Stanisław
Stachurska Daria*

*Dr Kozłowski Mieczysław
Dr Łopiński Andrzej
Mgr Krzpiet Tomasz*

Adriaan Pannebakker / 2021 _____

Adrian Lipiński / 2017 _____

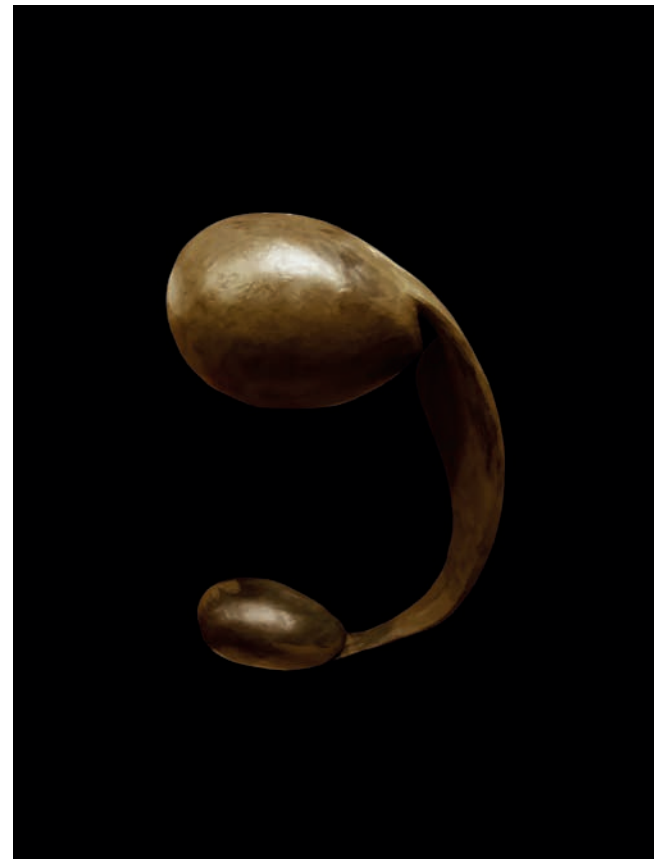
Katarzyna Kalicka / 2022 _____

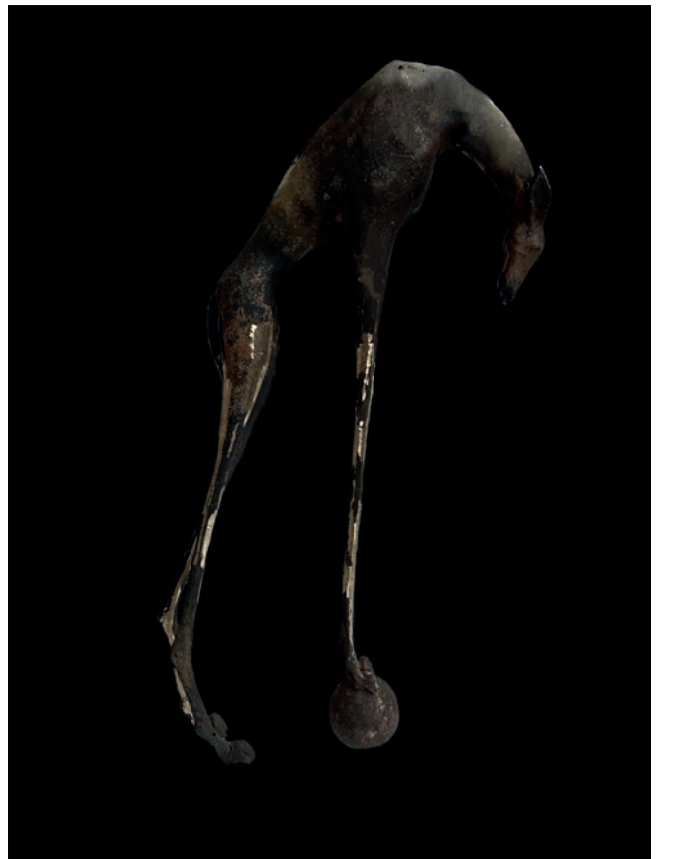
Daria Stachurska / 2018 _____

Emilia Rek / 2019 _____

Aleksandra Szlasa - Rokicka / 2022 _____

Julia Grabowska / 2022 _____

Alicja Sidorowicz / 2017 _____

Michał Wietrow / 2016 _____

Franciszek Szczepaniec / 2019 _____

Justyna Szewczuk / 2022 _____

Aleksandra Śmietana / 2019 _____

Grzegorz Sochacki / 2022 _____

Kajetan Karkuciński / 2019

Katarzyna Kowal-I-Nagroda-Gdańsk / 2017

Marianna Dudek / 2021

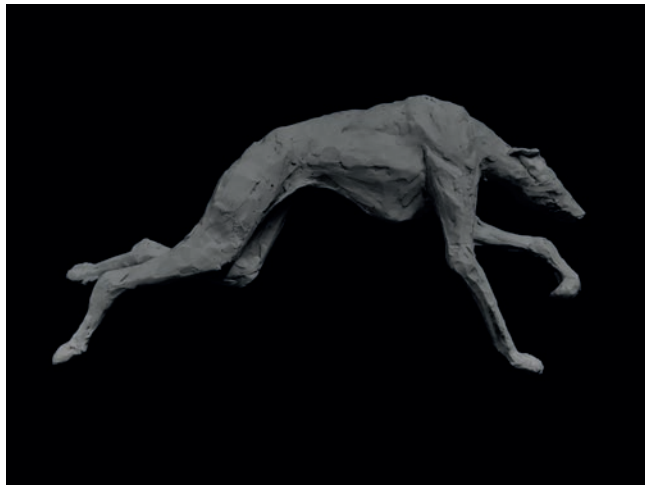
Natalia Stachowicz / 2021

Mateusz Wójcik / 2019

Zofia Pillich / 2021

Michalina Kaza / 2022. _____

Oliwia Laskowska / 2021 _____

Andrzej Łopiński

Urodził się w 1960 roku.

Dyplom w prac.prof. Stanisława Kulona w 1984r.

W latach 1986-89 współpraca z grupą Neue Bieremiennost.

Od 1986 praca jako asystent prof. Adama Myjaka w pracowni rzeźby na wydziale Malarstwa warszawskiej ASP, następnie w pracowni ceramiki na wydziale Rzeźby, a obecnie w pracowni Rzeźby w brązie.

Wystawy zbiorowe i indywidualne w Polsce i zagranicą, udział w plenerach i sympozjach rzeźby w ceramice, kamieniu i drewnie. Stypendium AIRI w Atlancie oraz Polskiej Misji Archeologicznej w Egipcie praca (praca przy rekonstrukcji rzeźb świątyni Królowej Hatszepsut w Luksorze)

Rafał Grzelewski / 2017 _____

Stanisław Babik / 2019 _____

Tomasz Krzpiet

Urodził się w 1986 roku. Ukończył Liceum Plastyczne w Zespole Szkół Plastycznych w Lublinie. W latach 2007 - 2012 studiował w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie na Wydziale Rzeźby. W roku 2012 uzyskał dyplom z wyróżnieniem w pracowni prof. Adama Myjaka. Od 2014 r. asystent w Pracowni Technik Odlewnictwa Artystycznego na Wydziale Rzeźby ASP w Warszawie.

Brał udział w wielu wystawach indywidualnych i zbiorowych. Wielokrotny Stypendysta Marszałka Województwa Lubelskiego w dziedzinie twórczości artystycznej.

www.tomekkrzpiet.blogspot.com
www.tomekkrzpiet.blogspot.com
www.instagram.com/tomasz_krzpiet

Znaczącym czynnikiem dla tematyki moich prac jest przeobrażenie - metamorfoza organizmów. Interesuje mnie moment przejścia z jednej rzeczywistości w inną, którą staram się określić za pomocą formy, ciała i struktury w humanoidalnych twórcach, które powołuję do istnienia. mące, kamieniu i drewnie. Stypendium AIRI w Atlancie oraz Polskiej Misji Archeologicznej w Egipcie praca(praca przy rekonstrukcji rzeźb świątyni Królowej Hatszepsut w Luksorze)

XY, 2015
Zelazo, wys. 60 cm

Mieczysław Kozłowski

Urodził się w 08.03. 1952 r. w Otwocku.

Adiunkt Wydziału Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Absolwent PLSP im. Antoniego Kenara w Zakopanem - rok 1971. W latach: 1971 – 1976 studiował na Wydziale Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie w dwóch pracowniach: prof. Stanisława Kulona i prowadzonej przez prof. Tadeusza Łodzia pracowni dyplomowej. W 1976 roku uzyskał tytuł magistra sztuki. Od 2000 roku jest zatrudniony na etacie dydaktyka w macierzystej uczelni. Stopień doktora w dziedzinie sztuk plastycznych został mu nadany w 2011 roku.

Zajmuje się głównie rzeźbą, traktując ją jako wartość duchową pozwalającą oderwać się od zawirowań współczesności a także - odlewnictwem blisko związanym z powstawaniem prac rzeźbiarskich. Prowadzi na Wydziale Rzeźby Pracownię Brązu ujętą w autorski program. Swoje realizacje w brązie, kamieniu, aluminium prezentuje na wystawach krajowych i zagranicznych, a ich przekaz semantyczny określają cykle: „Ślady” oraz „Znalezione przy drodze”.

